

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 17.5.2018
COM(2018) 279 final

2018/0140 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o elektronskih informacijah o prevozu blaga

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2018) 231 final} - {SWD(2018) 183 final} - {SWD(2018) 184 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Tehnološke spremembe vplivajo na vse dele družbe in gospodarstva ter spreminjajo življenja državljanov EU. Promet pri tem ni izjema. Nove tehnologije korenito spreminjajo okolje mobilnosti. Na podlagi tega se morata EU in njena industrija spoprijeti z izzivom, da bi postali vodilni na svetu na področju inovacij, digitalizacije in razogljčenja. Komisija je zato sprejela celosten pristop za zagotovitev, da bi politike mobilnosti EU izražale te politične prednostne naloge, v obliki treh svežnjev o mobilnosti „Evropa v gibanju“.

Po uvedbi strategije za nizkoemisijско mobilnost je Komisija maja in novembra 2017 sprejela dva svežnja o mobilnosti. Ta dva svežnja določata pozitivno agendo za izvajanje strategije za mobilnost z nizkimi emisijami ter zagotovitev nemotenega prehoda na čisto, konkurenčno in povezano mobilnost za vse. Evropski parlament in Svet bi morala zagotoviti hitro sprejetje teh predlogov.

Ta pobuda je del tretjega svežnja „Evropa v gibanju“, ki zagotavlja izvajanje nove strategije za industrijsko politiko iz septembra 2017, njen namen pa je dokončati proces, ki bo Evropi omogočil, da v celoti izkoristi prednosti posodobitve mobilnosti. Ključno je, da se vsem državljanom EU v prihodnosti zagotovi varen, čist in učinkovit sistem mobilnosti. Cilj tega je, da bi evropska mobilnost postala varnejša in dostopnejša, evropska industrija konkurenčnejša, delovna mesta v Evropi pa varnejša ter da bi bila mobilnost čistejša in bolj prilagojena nujnosti obravnavanja podnebnih sprememb. V ta namen bo potrebna popolna zavezanost EU, držav članic in zainteresiranih strani, tudi na področju krepitev naložb v prometno infrastrukturo.

Skupni tovorni promet v EU se je v zadnjih 20 letih povečal za skoraj 25 %¹, v obdobju 2015–2050 pa naj bi se po napovedih povečal še za dodatnih 51 %². Ves ta pretok blaga spremlja velika količina informacij, ki si jih izmenjujejo različne strani v javnem ali zasebnem okolju. Danes je večina teh informacij natisnjenih na papirju v različnih dokumentih standardnih oblik.

Približno 99 % čezmejnih prevozov na ozemlju EU še vedno vključuje papirne dokumente v eni od faz prevoza³. Vendar pa se lahko z digitalizacijo izmenjave informacij znatno izboljša učinkovitost prometa in s tem prispeva k nemotenemu delovanju enotnega trga.

Komisija je izvedla oceno učinka o ovirah za digitalizacijo dokumentov o prevozu blaga ter možnostih za podpiranje širše uporabe izmenjave elektronskih dokumentov in podatkov. Ugotovila je, da je glavna težava nizka in različna stopnja sprejemanja informacij ali dokumentov, ki jih dajo podjetja na voljo v elektronski obliki, kadar organi od njih zahtevajo,

¹ Merjeno v milijardah tonskih kilometrov (tkm). Vir: Promet EU v številkah za leto 2017 (EU Transport in Figures 2017).

² Opis sprememb na podlagi trenutnih gibanj in politik (tj. osnovni scenarij) je na voljo v Prilogi 4 priloženega poročila o oceni učinka.

³ Natančneje, uporaba papirnih dokumentov se zahteva na eni ali drugi točki prevoza. Z drugimi besedami, le 1 % takih prevozov spremlja v celoti digitalna izmenjava podatkov in dokumentacije. Vendar je njihov delež različen glede na način prevoza. Ocena temelji na podporni študiji ocene učinka podjetja Ecorys in drugi (2018).

naj predložijo dokaze o izpolnjevanju zakonsko predpisanih pogojev za prevoz blaga na ozemlju druge države članice EU.

Za to težavo obstajata dva glavna vzroka:

- (a) **razdrobljen pravni okvir**, ki določa **neskladne obveznosti** za organe pri sprejemanju elektronskih podatkov ali dokumentov⁴ in dovoljuje različne upravne prakse za njihovo izvajanje, ter
- (b) **Razdrobljeno okolje informacijske tehnologije**, za katero so značilni številni **neinteroperabilni sistemi/rešitve** za izmenjavo elektronskih informacij in dokumentacije o prevozu za komuniciranje med podjetji in upravo ter med podjetji.

Oba vzroka se medsebojno dopolnjujeta. Razdrobljena zakonodaja in posledično slabo sprejemanje pri organih odvrata od naložb v digitalne rešitve za elektronske dokumente. Razdrobljeno okolje informacijske tehnologije, zlasti pomanjkanje dobro uveljavljenih ali interoperabilnih rešitev, odvrata organe od tega, da bi zaupali uporabi elektronskih dokumentov.

Zato velika večina prevoznikov na področju prevoza blaga in drugih zainteresiranih strani na področju prevoznih dejavnosti v EU še vedno uporablja papirne dokumente. To preprečuje znatno povečanje učinkovitosti različnih subjektov na trgu, zlasti v večmodalnem in čezmejnem prometu, ter ovira delovanje enotnega trga EU.

Komisija je priznala potrebo po spodbujanju sprejemanja in uporabe elektronskih prevoznih dokumentov v številnih pobudah politike: Beli knjigi o prometu iz leta 2011⁵, strategiji za enotni digitalni trg iz leta 2015⁶, prednostnih nalogah na področju standardizacije IKT za enotni digitalni trg iz leta 2016⁷, in akcijskem načrtu za e-upravo za obdobje 2016–2020⁸. Nujnost ukrepanja so priznale tudi številne zainteresirane strani.

Forum za digitalni promet in logistiko (Digital Transport and Logistics Forum – DTLF), tj. strokovna skupina Komisije, sestavljena iz več kot sto zasebnih in javnih zainteresiranih strani⁹, že od leta 2015 stalno poudarja potrebo po ukrepanju na ravni EU, da bi se podprlo širše sprejemanje elektronskih prevoznih dokumentov. Države članice so oktobra 2017 v Talinski deklaraciji o e-upravi pozvale Komisijo, naj okrepi prizadevanja za vzpostavitev učinkovitih, na uporabnike osredotočenih elektronskih postopkov v EU, pri čemer so poudarile pomen akcijskega načrta o e-upravi¹⁰ in vizijo evropskega okvira interoperabilnosti¹¹.

Med dnevi digitalnega prometa, ki so novembra 2017 potekali v Talinu, je več javnih in zasebnih zainteresiranih strani iz vseh prometnih sektorjev sklenilo, da je skrajni čas, da se

⁴ Elektronski prikaz informacij, ki so zdaj vsebovane v papirnih dokumentih, ne zahteva nujno oblike dokumenta v smislu standardiziranega prikaza podatkov. V tem smislu je lahko izraz „dokument“ zavajajoč. Razlaga prednosti prehoda s pristopa, osredotočenega na dokumente, na pristop, osredotočen na podatke, je v Prilogi 8 priloženega poročila o oceni učinka.

⁵ [COM/2011/0144](#), str. 13 in 19.

⁶ [COM\(2015\) 192](#), str. 82–84.

⁷ COM(2016) 176, str. 11.

⁸ [COM\(2016\) 179](#), str. 8.

⁹ Forum [DTLF](#) je Komisija ustanovila aprila 2015 (Sklep C(2015) 2259), da bi zagotovila platformo, kjer si lahko države članice in ustrezne zainteresirane strani na področju prometa in logistike izmenjujejo tehnično znanje, sodelujejo in se usklajujejo z namenom podpiranja ukrepov za spodbujanje učinkovite elektronske izmenjave podatkov na področju prometa in logistike.

¹⁰ [Talinska deklaracija o e-upravi](#) je bila podpisana na ministrskem srečanju med estonskim predsedovanjem Svetu EU 6. oktobra 2017.

¹¹ https://ec.europa.eu/isa2/eif_en.

izkoristijo prednosti digitalizacije, vključno z brezpapirno izmenjavo podatkov¹². Svet je na podlagi tega v svojih sklepih o digitalizaciji prometa iz decembra 2017 Komisijo pozval, naj še naprej sodeluje s forumom DTLF pri pripravi „ukrepov za podporo¹³ bolj sistematični uporabi in sprejemanju e-dokumentov ter usklajeni izmenjavi informacij in podatkov v logistični verigi“¹⁴. Parlament je maja 2017 prav tako pozval Komisijo, naj zlasti „poveča usklajenost na področju prevoza potnikov in prevoza blaga“ ter „pospeši uvedbo obvezne uporabe ... elektronskih tovornih listov (e-CMR)“¹⁵.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je skladen z veljavnimi zakonodajnimi določbami EU o elektronski izmenjavi informacij, ki se uporabljajo za prometni sektor. Te zakonodajne določbe se zelo razlikujejo glede: (i) njihovega stvarnega področja uporabe, tj. zadevnih informacij ali dokumentov; (ii) regulativnega namena, za katerega se zahtevajo informacije ali dokumenti; (iii) tega, ali je vzpostavljena možnost elektronskega pošiljanja informacij, ter tega, (iv) ali so zagotovljene podrobnejše tehnične specifikacije o sredstvih elektronske komunikacije in obliki elektronskih informacij ali dokumentov, če je vzpostavljena ta možnost. Ta predlog dopolnjuje veljavno zakonodajo EU na tem področju ter, v primeru določenih aktov EU, ki se nanašajo na prometni sektor, dopolnjuje te pravne akte s podrobnejšimi funkcionalnimi zahtevami in tehničnimi specifikacijami.

Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ določa, da se elektronskemu podpisu ne odvzame pravnega učinka in dopustnost kot dokaz v pravnih postopkih le zato, ker je v elektronski obliki. Poleg tega določa pogoje za čezmejno priznavanje in sprejemanje sredstev elektronske identifikacije in storitev zaupanja na notranjem trgu. Vendar ne zavezuje držav članic, da sprejmejo elektronske dokumente ali informacije, vsebovane v njih, kot dokaz v drugih pravnih postopkih. Ta predlog dopolnjuje določbe iz navedene uredbe z vzpostavitvijo enotnega zakonodajnega okvira Unije, s katerim se od javnih organov zahteva čezmejno sprejemanje elektronskih informacij o prevozu blaga.

Uredba (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije¹⁷ in Direktiva št. 2010/65/EU o formalnostih poročanja za ladje¹⁸ že vsebujeta določbe, ki omogočajo izpolnjevanje formalnosti poročanja z elektronskim sporočanjem informacij, tudi kar zadeva tovor oziroma prevoz. Cilj tega predloga je omogočiti elektronsko komunikacijo za izpolnjevanje zahtev glede zakonsko predpisanih informacij, tudi zunaj vstopnih točk ali pred izstopno točko EU, na celotnem ozemlju Unije. Geografsko se zato področje uporabe te pobude začne, kjer se konča področje uporabe uredbe o carinskem zakoniku Unije in/ali direktive o formalnostih poročanja v pomorstvu (ali se, nasprotno, konča tam, kjer se začne slednje).

¹² Deklaracija o dnevih digitalnega prometa je bila podpisana 10. novembra 2017 v Talinu in je na voljo na spletišču: https://ec.europa.eu/transport/modes/road/news/2017-11-10-digital-transport-days-declaration_en.

¹³ P8_TA(2017)0228.

¹⁴ Sklepi sveta o digitalizaciji prometa, 15050/17, 5.12.2017.

¹⁵ Resolucija Evropskega parlamenta [2017/2545\(RSP\)](#) z dne 18. maja 2017 o cestnem prometu v EU.

¹⁶ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

¹⁷ Uredba (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije; Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013; Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 952/2013 o podrobnih pravilih v zvezi z nekaterimi določbami carinskega zakonika Unije.

¹⁸ Direktiva 2010/65/EU o formalnostih poročanja za ladje, ki priplujejo v pristanišča držav članic in/ali izplujejo iz njih.

Vendar se v zvezi s prevozi, na katere se nanašajo zahteve glede informacij, ti področji uporabe prekrivata: ta pobuda se nanaša na mednarodni prevoz, ki poteka izključno znotraj EU (in ne spada na področje uporabe uredbe o carinskem zakoniku ali direktive o formalnostih poročanja v pomorstvu), ter mednarodni prevoz, ki ima izvorni ali namembni kraj ali je v tranzitu na ozemlju države članice EU. Zato bo kombinirana uporaba te pobude in navedenih dveh aktov EU dodatno olajšala mednarodni prevoz blaga, pri katerem sta izvorni in namembni kraj zunaj EU, pa tudi pomorski prevoz znotraj EU. Omogočila bo uporabo elektronskih sredstev za prenos zakonsko predpisanih informacij o prevozu tovora pristojnim organom ne le na vstopni in izstopni točki EU, ampak tudi na celotnem ozemlju EU.

V zvezi z zakonodajo Unije, ki ureja pogoje prevoza na ozemlju Unije, ta predlog ne spreminja obstoječih določb v ustreznih veljavnih pravnih aktih, temveč poskuša zagotoviti:

- a) **vzpostavitev enotnega pravnega okvira** za sprejemanje, vključno s posebnimi zahtevami, elektronskih informacij ali dokumentov, ki vsebujejo te informacije, v primeru pravnih aktov, ki:
- bodisi sploh **ne zagotavljajo** možnosti predložitve informacij/dokumentov v elektronski obliki, in sicer:
- Uredba št. 11/1960 o odpravi diskriminacije pri prevozninah in pogojih izvajanja;
- Direktiva Sveta 92/106/EGS o določitvi skupnih pravil za nekatere vrste kombiniranega prevoza blaga med državami članicami ter
- Uredba (ES) št. 1072/2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga ali
- **vključujejo tako možnost, vendar ne navajajo ali navajajo v zelo omejenem obsegu**, kako bi bilo treba te informacije predložiti v elektronski obliki, in sicer:
- Direktiva 2008/68/ES o notranjem prevozu nevarnega blaga po železnici, cestah in celinskih plovnih poteh;
- Uredba Komisije 2015/1998 o izvajanju Uredbe (ES) št. 300/2008 o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva;
- Uredba (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov;
- predlogi, ki jih trenutno obravnavata Evropski parlament in Svet, za revizijo Direktive 92/106/EGS (Predlog št. 2017/0290 (COD)) oziroma Uredbe (ES) št. 1072/2009 (Predlog št. 2017/0123 (COD)).
- b) **interoperabilnost različnih sistemov informacijske tehnologije**, ki se trenutno uporabljajo za navedene pravne akte, ki:
- že zagotavljajo **zelo podrobne tehnične specifikacije**: o obliki elektronskih podatkov in izmenjave sporočil za sprejetje s strani pristojnih organov za informacije, povezane z določenim blagom in prevozi, ne glede na zadevni način prevoza, in sicer Uredba (EU) št. 952/2013 o carinskem zakoniku Unije ter njeni izvedbeni in delegirani akti ter Direktiva 2010/65/EU o formalnostih poročanja v pomorstvu;
- vsebujejo **podrobne specifikacije, ki se nanašajo na način prevoza**, in sicer Uredba Komisije št. 164/2010 o tehničnih specifikacijah za elektronsko javljanje ladij v celinski plovbi iz člena 5 Direktive 2005/44/ES o usklajenih rečnih informacijskih storitvah (RIS) in Uredba Komisije št. 1305/2014 o tehnični

specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom telematske aplikacije za tovorni promet železniškega sistema (TAF TSI).

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Splošni cilj pobude je omogočiti širšo uporabo digitalnih tehnologij, kar bi prispevalo k: (i) odpravi ovir za nemoteno delovanje enotnega trga; (ii) posodobitvi gospodarstva in (iii) večji učinkovitosti prometnega sektorja. Pobuda bo z vzpostavitvijo enotnih pogojev za nadaljnji razvoj in uporabo digitalnih tehnologij za elektronsko izmenjavo informacij o prevozu blaga prispevala tudi k razvoju enotnega digitalnega trga.

2. **PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST**

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga so členi 91, 100(2) in 192(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Člen 91 oziroma člen 100(2), ki ga je treba razumeti v smislu člena 90, določa, da morajo države članice izvajati skupno prometno politiko, določiti zahtevo, da morata Evropski parlament in Svet določiti skupna pravila, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz na ozemlje ali z ozemlja države članice ali za prevoz prek ozemlja ene ali več držav članic, oziroma ustrezne določbe za pomorski in zračni promet.

Člen 192(1), ki ga je treba razumeti v smislu člena 191, določa, da se Evropski parlament in Svet odločita, katere ukrepe naj Unija sprejme za doseganje ciljev za zaščito, med drugim, zdravja ljudi in okolja.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Enostranske pobude držav članic za olajšanje sprejemanja elektronskih prevoznih dokumentov in izmenjave informacij bi imele omejen učinek, če podobni ukrepi ne bi bili sprejeti v drugih državah članicah, katerih ozemlje je prav tako povezano z zadevnimi prevozi.

Hkrati tudi v primeru, če bi večina držav članic EU sprejela zakonodajo, ki bi olajšala uporabo elektronskih dokumentov, obstaja veliko tveganje, da bi z enostranskim zakonskim urejanjem vsaka država članica kot veljavne in verodostojne sprejela različne zahteve za sprejemanje elektronskih dokumentov, in splošnejše, sporočanje predpisanih informacij. V praksi elektronski dokumenti in sporočanje zakonsko predpisanih informacij, ki izpolnjujejo zahteve za sprejetje v eni državi članici, ne bi bili sprejeti v drugih državah članicah, kar bi ustvarjalo ovire na enotnem trgu Unije.

Težavo in njene vzroke je zato najustrezneje obravnavati na ravni EU, kjer je mogoče določiti enoten pristop k sprejemanju elektronskih dokumentov in skupne standarde za to. V zvezi s tem se s to pobudo nadgrajujejo in dopolnjujejo ukrepi, že sprejeti na ravni EU, za zagotavljanje enotnih pogojev za sprejemanje elektronskih informacij in dokumentov o prevozu blaga, vključno z zagotavljanjem zaupanja v elektronska sredstva, ki se uporabljajo za njihovo sporočanje¹⁹.

¹⁹

Vključno z okvirom za čezmejno uporabo elektronskih identifikacijskih kartic in elektronskih podpisov, kot je vzpostavljen z uredbo o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja.

- **Sorazmernost**

Predlog vsebuje ukrepe za doseganje treh različnih posebnih ciljev politike, ki neposredno obravnavajo dva glavna opredeljena vzroka težave.

Ta predlog za obravnavanje glavnega vzroka težave, tj. razhajajočega in omejevalno določenega sedanjega pravnega okvira, vsebuje ukrepe za:

- (1) zagotovitev vzpostavitve obveznosti sprejemanja elektronskih dokumentov/informacij o prevozu blaga v vseh državah članicah s strani vseh ustreznih javnih organov;
- (2) zagotovitev, da organi enotno izpolnjujejo obveznost sprejemanja;

Za obravnavanje drugega vzroka težave, ki izhaja iz sedanjega soobstoja več neinteroperabilnih sistemov, pa vsebuje ukrepe za:

- (3) zagotovitev interoperabilnosti sistemov informacijske tehnologije in rešitev za elektronsko izmenjavo informacij o prevozu blaga, zlasti za sporočanje zakonsko predpisanih informacij med podjetji in upravo.

Nobeden od teh ukrepov ne presega tistega, kar je potrebno za obravnavanje teh težav. S prvim sklopom ukrepov se vzpostavlja obveznost za organe, da sprejmejo elektronske informacije/dokumente, podjetjem pa se ne nalaga obveznost, da uporabljajo elektronsko obliko v odnosih med podjetji in upravo ali odnosih med podjetji. Uvedba take obveznosti za izmenjavo med podjetji bi zagotovila popolno digitalizacijo izmenjav informacij in dokumentov o prevozu blaga, vendar ni potrebna za zagotovitev sprejemanja na strani pristojnih organov. Poleg tega je večina industrijskih združenj trdila, da so podjetja pripravljena na popolno digitalizacijo in bodo prešla nanjo, ko jo bodo pristojni organi končno omogočili.

Hkrati se od organov ne zahteva, da sprejmejo kateri koli elektronski vir informacij, ki ga zagotovijo podjetja. Namesto tega se pri ukrepih upošteva potreba organov po verodostojnosti predloženih informacij/dokumentov in po zagotovilih o njihovi celovitosti. Ukrepi tudi zahtevajo, da organi sprejmejo informacije/dokumente, če elektronska sredstva, uporabljena za njihovo predložitev, izpolnjujejo določen sklop zahtev.

Z drugim sklopom ukrepov se zahteva sodelovanje držav članic za usklajitev njihovih (prihodnjih) digitaliziranih postopkov preverjanja informacij/dokumentov, predloženih v elektronski obliki. To vključuje sodelovanje glede sklopa podatkovnih elementov, ki ga organi držav članic zahtevajo kot potrebnega za izpolnitev zahtev glede informacij, določenih v ustreznih pravnih aktih EU in nacionalnih pravnih aktih. S temi ukrepi se bodo zagotovila enotna pravila za preverjanje informacij/dokumentov v elektronski obliki ter se bo prispevalo k znižanju upravnih stroškov zagotavljanja skladnosti (in s tem zmanjšalo breme) za podjetja. Vendar ukrepi ne zahtevajo enotnosti samih zahtev glede informacij, kot so določene v ustrezni zakonodaji EU in zakonodaji držav članic.

S tretjim sklopom ukrepov se vzpostavljajo funkcionalne zahteve za elektronska sredstva, ki bi jih lahko podjetja uporabljala za zagotavljanje zahtevanih zakonsko predpisanih informacij organom. V teh ukrepih je tudi določen razvoj tehničnih specifikacij za izvajanje zahtev. S temi zahtevami in povezanimi tehničnimi specifikacijami se bosta zagotovili medsebojna interoperabilnost sistemov informacijske tehnologije, ki jih uporabljajo različni organi držav

članic, in njihova interoperabilnost z rešitvami, ki jih uporabljajo podjetja. Z zahtevami in specifikacijami se bo tudi olajšala interoperabilnost rešitev med podjetji in upravo ter med podjetji.

- **Izbira instrumenta**

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da so za doseg ciljev potrebni zavezujoči ukrepi. Uredba je primernejši instrument za zagotavljanje enotnega izvajanja predvidenih ukrepov. Z direktivo bi se vzpostavila obveznost sprejemanja informacij, predloženih v elektronski obliki, s skupnimi funkcionalnimi zahtevami, ki bi jih morala izpolnjevati elektronska sredstva, s katerimi se informacije dajo na voljo, vendar ne bi bile uvedene skupne zavezujoče tehnične zahteve.

Trenutni razvoj, tudi v okviru izvajanja direktive o formalnostih poročanja, kaže, da bi neobstoj smernic ali obstoj prostovoljnih smernic za tehnične specifikacije privedel do uvedbe različnih in interoperabilnih sistemov v različnih državah članicah²⁰. S tem bi se zvišali stroški zagotavljanja skladnosti za podjetja, ki bi morala vlagati v različne sisteme, ki bi ustrezali različnim zahtevam držav članic. Zato bi podjetja morda raje ohranila papirno poslovanje, kar bi močno oviralo doseganje cilja.

Pobuda je izrazito tehnične narave in obstaja velika verjetnost, da jo bo treba redno prilagajati tehničnim in pravnim spremembam. V odziv na to so načrtovani tudi številni izvedbeni ukrepi. Ti bodo osredotočeni zlasti na tehnične specifikacije za izvajanje funkcionalnih zahtev.

3. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je med celotnim postopkom ocene učinka dejavno sodelovala z zainteresiranimi stranmi in izvedla izčrpna posvetovanja. Dejavnosti posvetovanja so vključevale:

- odprto javno posvetovanje, ki ga je organizirala Komisija in je potekalo od 25. oktobra 2017 do 18. januarja 2018;
- anketo med MSP, ki jo je organizirala Komisija in se je izvajala od 24. novembra 2017 do 22. januarja 2018;
- pravno raziskavo med zasebnimi in javnimi zainteresiranimi stranmi, ki jo je organiziral svetovalec, odgovoren za podporno študijo ocene učinka, in je potekala od 23. oktobra 2017 do 1. januarja 2018;
- ciljno usmerjeno raziskavo med zasebnimi in javnimi zainteresiranimi stranmi, ki jo je organiziral svetovalec, odgovoren za podporno študijo o oceni učinka, in je potekala od 27. oktobra 2017 do 7. januarja 2018;
- 50 pogovorov z zainteresiranimi stranmi, vključno s predstavniki industrije in nacionalnimi organi, ki so jih svetovalec, odgovoren za podporno študijo o oceni učinka, in njegovi partnerji opravili od 20. oktobra 2017 do 15. januarja 2018;

²⁰

Pričakuje se, da bodo imeli različni organi v državah članicah ter med državami članicami različne zahteve. To jasno dokazujejo primeri, zbrani med postopkom ocenjevanja učinka.

- srečanja in delavnice zainteresiranih strani na več različnih dogodkih;
- pet študij primerov, ki jih je svetovalec, odgovoren za podporno študijo o oceni učinka, proučil med 6. novembrom 2017 in 15. januarjem 2018.

Te dejavnosti posvetovanja so znatno prispevale k potrditvi in oblikovanju opredelitve težave ter oceni njenega obsega in opredelitvi preferenc zainteresiranih strani za potencialne možnosti politike. Prispevki na tem področju so bili zagotovljeni zlasti z odprtim javnim posvetovanjem, anketo med MSP in drugimi uporabljenimi orodji za sodelovanje zainteresiranih strani²¹.

Velika večina zainteresiranih strani, s katerimi so bila opravljena posvetovanja, tj. več kot 90 % od 265 MSP, ki se jih je odzvalo na anketo med MSP²², in 88 od 100 sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju je navedlo znatne ali vsaj nekatere pričakovane koristi sprejetja elektronske izmenjave informacij.

Po mnenju 90 % zasebnih podjetij in združenj, ki so se odzvala na odprto javno posvetovanje, je pomemben vzrok težave ta, da organi držav članic ne sprejemajo elektronskih prevoznih dokumentov/informacij. Za manjša podjetja je bilo v anketi med MSP ugotovljeno, da je glavni razlog za neuporabo elektronskih prevoznih dokumentov ta, da njihove stranke in poslovni partnerji ne uporabljajo prevoznih dokumentov v elektronski obliki. Naslednji najpogostejše navedeni razlog za to skupino (ki je le malo zaostajal za prvim) je bilo nesprejemanje s strani organov. Hkrati so sodelujoči v ciljno usmerjenih anketah in pogovorih poudarili, da je glavni razlog za nesprejemanje elektronskih dokumentov v podjetjih negotovost, ali jih bodo organi sprejeli ali ne. Več kot 70 % sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju in anketi med podjetji je navedlo nezadostno interoperabilnost obstoječih sistemov informacijske tehnologije in rešitev med podjetji in upravo ter med podjetji.

Ta ocena je pokazala, da je približno 90 % sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju razmišljalo o zagotovitvi sprejemanja s strani organov držav članic, 88 % pa jih je menilo, da je pravno zavezujoč pristop k zagotavljanju takega sprejemanja učinkovitejši od nezavezujočega. Poleg tega je po mnenju 90 % vseh sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju pomembna interoperabilnost komunikacij med podjetji in upravo ter med podjetji. Podobno je 75 % sodelujočih v anketi med MSP navedlo, da je zagotovitev sprejemanja s strani organov zelo pomemben cilj politike, 13 % pa jih je menilo, da je srednje pomemben.

Več kot 70 % sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju in anketi med MSP si želi standardiziranih tehničnih specifikacij za izmenjavo podatkov med subjekti, ki izvajajo logistične dejavnosti, in javno upravo, pri čemer je 88 % sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju menilo, da bi bil pravno zavezujoč pristop učinkovitejši od nezavezujočih ukrepov. Kar zadeva komuniciranje med podjetji, je 67 % od vseh 100 sodelujočih v odprtem javnem posvetovanju menilo, da bi bil pravno zavezujoč pristop učinkovitejši, 84 % pa jih je izrazilo naklonjenost prostovoljnemu ukrepu. Možnost uporabe ene računalniške aplikacije/sistema informacijske tehnologije za izmenjavo elektronskih prevoznih dokumentov z organi je 77 % sodelujočih v anketi med MSP ocenilo kot zelo pomembno (65 %) ali srednje pomembno (22 %), kar je veljalo tudi za možnost uporabe take enotne

²¹ Povzetek v nadaljevanju temelji na odzivih na odprto javno posvetovanje in anketo med MSP. Za podrobnejši opis rezultatov posvetovanja, vključno z informacijami, prejetimi v pogovorih in študijah primerov, ki jih je opravil zunanji svetovalec, glej podporno študijo o oceni učinka podjetja Ecorys in drugi (2018), priloge VIII–XI.

²² Število sodelujočih, ki so odgovorili na vprašanja, povezana s koristmi, v anketi med MSP, se je gibalo med 230 in 250, odvisno od posameznih koristi, opredeljenih v različnih vprašanjih.

aplikacije/sistema za elektronsko izmenjavo z drugimi podjetji (68 % je to možnost ocenilo kot zelo pomembno, 19 % pa kot srednje pomembno).

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Predlog temelji na ugotavljanju dejstev in posvetovanju s strokovnjaki, zlasti za ocene stroškov in koristi, vključno z modeliranjem posrednih učinkov in vpliva spremembe načina prevoza. Zunanji svetovalci so pripravili podporno študijo o stroških in vplivih. Izvedli so tudi modeliranje posrednih stroškov in oceno vpliva spremembe načina prevoza.

Strokovnjaki iz vseh glavnih kategorij zainteresiranih strani, tako iz industrije kot iz organov držav članic, so dejavno sodelovali, zlasti v forumu za digitalni promet in logistiko. To je pomagalo zagotoviti celovit in večstranski pogled na obravnavana vprašanja.

- **Ocena učinka**

Ukrepi politike, vključeni v ta predlog, temeljijo na rezultatih ocene učinka. Poročilo o oceni učinka [SWD(2018) 184] je prejelo pozitivno mnenje odbora Komisije za regulativni nadzor [SEC(2018) 231]. Odbor za regulativni nadzor je v svojem mnenju navedel številna priporočila glede predstavitve argumentov v poročilu o oceni učinka. Ta priporočila so se obravnavala; Priloga 1 k poročilu o oceni učinka vsebuje kratek oris načina njihove obravnave.

Po obsežnih posvetovanjih z zainteresiranimi stranmi, srečanjih strokovnjakov, neodvisnih raziskavah in lastni analizi Komisije se je proučil dolg seznam ukrepov politike za obravnavanje obeh glavnih vzrokov težave. Seznam je bil pozneje pregledan na podlagi naslednjih meril: (i) pravna, politična in tehnična izvedljivost; (ii) uspešnost; (iii) učinkovitost in (iv) sorazmernost. Na podlagi tega začetnega pregleda so bili številni ukrepi politike opuščeni.

Izbrani ukrepi politike so bili razvrščeni v štiri različne možnosti politike:

- možnost 1: popolna izpolnitev obveznosti držav članic, da upoštevajo sedanji pravni okvir, kar zadeva sprejemanje elektronskih prevoznih pogodb, s prostovoljno uskladitvijo izvajanja;
- možnost 2: popolna izpolnitev obveznosti organov držav članic, da sprejmejo elektronske prevozne pogodbe, z minimalno uskladitvijo izvajanja;
- možnost 3: popolna izpolnitev obveznosti organov držav članic, da sprejmejo zakonsko predpisane informacije ali dokumente o prevozu tovora, z delno usklajenim izvajanjem, in
- možnost 4: popolna izpolnitev obveznosti držav članic, da sprejmejo zakonsko predpisane informacije ali dokumente o prevozu tovora, z delno usklajenim izvajanjem.

Vse možnosti so večinoma vsebovale enak sklop ukrepov politike. Ti ukrepi bi se lahko izvajali v nezavezujoči obliki kot podporni ukrepi za spodbujanje prostovoljnih ukrepov držav članic ali v zakonsko predpisani obliki, kot sta sprejetje novega namenskega pravnega akta EU in podpis dvostranskih sporazumov s tretjimi državami. Logika oblikovanja možnosti politike je temeljila na kombinaciji teh ukrepov, z razlikami vzdolž dveh osi: stvarnega

področja uporabe pobude politike na eni strani in ravni regulativne pomembnosti ukrepanja na drugi strani.

Nato je bila izvedena primerjalna analiza uspešnosti, učinkovitosti, stroškov in koristi vseh štirih možnosti. Ta analiza je pokazala, da: (i) bi bila razmerja med stroški in koristmi pri izvajanju možnosti politike 3 ali 4 zelo podobna, in (ii) da bi obe možnosti znatno prispevali k reševanju opredeljenih težav, pri čemer bi bili precej uspešnejši pri doseganju posebnih in splošnih ciljev politike kot možnosti 1 ali 2.

Velika uspešnost možnosti 3 in 4 je po eni strani rezultat širšega obsega informacij, zajetih v obveznosti sprejemanja, in po drugi strani podrobnejšega opisa zavezujočih zahtev za sprejemanje elektronskih sredstev. Obveznost sprejemanja ni opredeljena v smislu posebnih dokumentov tako kot pri možnostih 1 in 2, ampak v smislu informacij, ki jih zahtevata zakonodaja EU in nacionalna zakonodaja, ki urejata pogoje mednarodnega prevoza blaga na ozemlju držav članic EU. Tako so zajete ne le elektronske pogodbe o prevozu, ampak tudi vse oblike elektronske predložitve informacij, če obstaja skladnost z: (i) zahtevami veljavne zakonodaje glede vsebine informacij in (ii) zahtevami za elektronska sredstva, s katerimi se lahko informacije dajo na voljo, vzpostavljenimi v okviru predlaganega novega pravnega akta.

Možnost 3 je bila prednostna možnost politike na podlagi katere je bil oblikovan ta predlog. Pri izbiri med možnostma 3 in 4 so se upoštevala mnenja zainteresiranih strani, pa tudi premisleki o sorazmernosti. Zainteresirane strani iz industrije v pomorskem, letalskem in železniškem sektorju so jasno poudarile, da bi se morala Komisija glede na to, da je potreben večmodalni pristop, izogibati predlaganju enotne rešitve²³. Glavni premisleki se nanašajo na naložbe v povezane rešitve, ki so bile že izvedene v teh sektorjih. Te rešitve so bile razvite na podlagi veljavnih določb v mednarodnih konvencijah in pravu EU, ki so, kot je bilo poudarjeno tudi v pravni analizi v tem poročilu, odvisne od načina prevoza in se znatno razlikujejo.

Če bi se za vse rešitve, ki se uporabljajo za sporočanje zakonsko predpisanih informacij med podjetji in upravo ter pri vseh načinih prevoza, kot je predlagano pri možnosti 4, uvedle resnično skupne tehnične specifikacije za interoperabilnost, bi bile v teh sektorjih potrebne večje začetne naložbe podjetij za prilagoditev novim zahtevam.

Pri možnosti 3 bi se obseg določitve takih skupnih tehničnih specifikacij za vse načine prevoza določil na podlagi posebne ocene učinka. Namen te ocene učinka bi bil natančneje določiti minimalne potrebne skupne medsektorske tehnične specifikacije, ki bi zagotavljale interoperabilnost med vsemi povezanimi sistemi, ki jih uporabljajo organi, in z rešitvami, ki jih uporabljajo podjetja, ob doseganju najboljšega razmerja med stroški in koristmi za stroške zagotavljanja skladnosti podjetij in prihodnje koristi.

Predpostavka, ki temelji na argumentih zainteresiranih strani iz industrije, je, da se lahko zadostna raven interoperabilnosti zagotovi, ne da bi bila za to potrebna popolna uskladitev zahtev za vse načine prevoza. Natančneje, po navedbah večine zainteresiranih strani iz industrije bi bil za interoperabilnost potreben vsaj skupni slovar večmodalnih podatkov²⁴.

²³ Glej na primer dokumente o stališčih Združenja ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Sveta za svetovni pomorski promet (WSC) ter Skupnosti evropskih železnic (CER) (železniški sektor), poslane kot odziv na začetno oceno učinka. Mednarodno združenje letalskih prevoznikov (IATA) dejavno sodeluje na skoraj vseh organiziranih posvetovalnih seminarjih zainteresiranih strani, na katerih so zainteresirane strani prav tako jasno izrazile tako mnenje.

²⁴ 73 % sodelujočih v interaktivni seji za pridobivanje povratnih informacij na delavnici o elektronskih dokumentih v Talinu je zagovarjalo oblikovanje standardiziranih tehničnih specifikacij za izmenjavo podatkov med subjekti, ki

Tehnične specifikacije za izvajanje drugih zahtev, kot so tiste, povezane z verodostojnostjo ali celovitostjo, se lahko oblikujejo posebej za različne načine prevoza, če se z ločeno, namensko analizo ocene učinka ugotovi, da bi bil tak pristop najbolj stroškovno učinkovit za nekatere (skupne) zahteve.

Glavne pričakovane koristi prednostne možnosti so gospodarske in okoljske narave. Industrija naj bi v obdobju 2018–2040 po pričakovanjih prihranila 20–27 milijard EUR v primerjavi s scenarijem brez ukrepanja politike na ravni EU (osnovni scenarij), in sicer zaradi znižanja upravnih stroškov (tj. stroškov, povezanih z upravljanjem ter izmenjavo informacij in dokumentov o prevozu). To pomeni 75–102 milijona prihranjenih ur letno (ali 36–49 tisoč ekvivalentov polne zaposlitve). Prevozniki v cestnem prometu, od katerih je 99 % MSP, naj bi imeli koristi v višini 60 % prihrankov upravnih stroškov v celotni industriji.

Pričakovani so tudi pozitivni vplivi na okolje zaradi zmanjšanja deleža cestnega prevoza leta 2030 v primerjavi z osnovnim scenarijem. V kumulativnem smislu naj bi se emisije CO₂ v obdobju 2018–2040 zmanjšale za več kot 1 300 tisoč ton v primerjavi z osnovnim scenarijem, kar pomeni 74 milijonov EUR prihrankov pri zunanjih stroških. Stroški zastojev naj bi se v istem obdobju znižali za skoraj 300 milijonov EUR v primerjavi z osnovnim scenarijem. Poleg tega bi se zaradi povprečno 1–5 izvodov vsakega dokumenta na pošiljko, ki ne bodo več natisnjeni, prihranilo približno 2–8 milijard listov papirja, kar pomeni 180–900 tisoč dreves letno.

Glavni pričakovani stroški so povezani z naložbami, potrebnimi za izpolnjevanje novih zahtev politike. Stroški javnih organov so v obdobju do popolne uveljavitve elektronskih prevoznih dokumentov ocenjeni na približno 268 milijonov EUR v primerjavi z osnovnim scenarijem, od tega je 17 milijonov EUR povezanih s certificiranjem ponudnikov rešitev, 251 milijonov EUR pa z izvrševanjem. Poleg tega se bo od javnih uprav pričakovalo, da vlagajo v nove sisteme informacijske tehnologije ali da prilagodijo obstoječe; ti stroški po vsej verjetnosti ne bodo veliki. Za podjetja naj bi stroški zagotavljanja skladnosti znašali 4,4 milijarde EUR.

Vplivi na zaposlovanje bi lahko bili rahlo negativni, če zaposleni, ki bodo postali presežni zaradi zmanjšanja dejavnosti upravljanja dokumentov, ne bodo prerazporejeni za druge naloge. Ta negativni vpliv naj bi se v veliki meri izničil s splošno rastjo sektorja. Večje povpraševanje po rešitvah in sistemih informacijske tehnologije bo verjetno zagotovilo več priložnosti za ponudnike storitev informacijske tehnologije, zaradi česar se bo povečalo zaposlovanje visoko usposobljene delovne sile.

Zaradi povečanja onesnaženosti zraka, ki ga povzroča vodni promet, se lahko pojavijo rahlo negativni zunanji učinki, ki so za obdobje do popolne uveljavitve elektronskih prevoznih dokumentov ocenjeni na približno 41 milijonov EUR v primerjavi z osnovnim scenarijem.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlog ponuja precejšnjo poenostavitev in večjo učinkovitost z zmanjšanjem upravnega bremena za gospodarske subjekte pri izpolnjevanju zahtev glede zakonsko predpisanih informacij v zvezi s prevozom blaga na ozemlju Unije.

Zmanjšanje upravnega bremena naj bi se doseglo z: zagotavljanjem, da lahko gospodarski subjekti dajo organom zakonsko predpisane informacije na voljo v elektronski obliki, in

izvajajo logistične dejavnosti, in javnimi upravami. Enako je organizacija TLF Union predlagala vzpostavitev enotnega sklopa podatkov na ravni EU. Na podlagi ciljno usmerjenih pogovorov (vir: Ecorys in drugi) je skupina špediterjev poudarila pomen skupnega sklopa podatkov, uveljavljenega z zakonodajo EU. Potreba po skupnem sklopu podatkov je bila izrecno navedena tudi v dokumentu finske vlade o stališčih o tej pobudi.

uskladitvijo postopkov, ki jih organi držav članic uporabljajo za preverjanje zakonsko predpisanih informacij, ki so dane na voljo v elektronski obliki. Kot je bilo že poudarjeno, naj bi se upravni stroški za industrijo znatno znižali.

MSP in mikro podjetja bodo imela koristi zlasti od možnosti poenostavljenega in usklajenega zagotavljanja zahtevanih zakonsko predpisanih informacij organom, ne glede na državo članico ali pristojne organe. Razlog je v tem, da so MSP in mikro podjetja sorazmerno bolj občutljiva na neučinkovito upravo in izgubljene delovne ure osebja.

- **Temeljne pravice**

Predlog vpliva na varstvo osebnih podatkov, zagotovljeno s členom 8 Listine. V skladu s predlogom se kakršna koli obdelava osebnih podatkov izvede v skladu z zakonodajo EU o varstvu osebnih podatkov, zlasti splošno uredbo o varstvu podatkov.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Prednostna možnost nima proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo spremljala napredek, učinke in rezultate te pobude s sklopom mehanizmov spremljanja/vrednotenja. Ocenila bo napredek pri doseganju posebnih ciljev novega predloga.

Zahteve za informacije (poročila, odgovori na anketo) bodo skrbno uravnotežene, da se zainteresiranim stranem ne bi naložilo dodatno breme z ustvarjanjem nesorazmernih novih zahtev po poročanju.

Komisija bo pet let po datumu konca izvedbe pravnega predloga začela ocenjevanje, da bi preverila, ali so bili cilji pobude doseženi. Ocenjevanje bo temeljilo na poročilih držav članic, anketah za zainteresirane strani in drugih prispevkih (kot so pritožbe) subjektov v pomorskem prometu. Ocenjevanje pa bo pozneje podlaga za prihodnje postopke odločanja, s čimer se bodo zagotovile potrebne prilagoditve za doseganje zastavljenih ciljev.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlog je razdeljen na pet poglavij. V prvem in zadnjem poglavju so predstavljeni splošno področje uporabe in nekatere horizontalne določbe, v poglavjih II–IV pa so navedeni podrobnejši instrumenti.

V členu 1 je opredeljeno področje uporabe te uredbe.

Člen 2 vsebuje določbe o pristojnostih, prenesenih na Komisijo, za spremembo nebistvenih elementov iz Priloge 1 k tej uredbi, v kateri so navedene zahteve glede zakonsko predpisanih informacij, ki spadajo na področje uporabe Uredbe.

Člen 3 vsebuje opredelitve pojmov.

V členu 4 so določene zahteve v zvezi z elektronsko obliko, v kateri bi morali zadevni gospodarski subjekti dati na voljo zakonsko predpisane informacije o prevozu (eFTI).

V členu 5 je določena obveznost pristojnih organov držav članic, da morajo zadevni gospodarski subjekti obvezne informacije dati na voljo v elektronski obliki v skladu s pogoji iz člena 4.

Člen 6 določa, da morajo pristojni organi, ponudniki storitev eFTI in zadevni gospodarski subjekti sprejeti ukrepe za zagotovitev zaupnosti informacij, ki se obdelujejo in izmenjujejo v skladu s to uredbo.

Člen 7 uvaja obveznost Komisije, da sprejme izvedbene akte za vzpostavitev skupnih sklopov in podsklopov podatkov v zvezi z zakonsko predpisanimi zahtevami, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, ter določitev skupnih postopkov in pravil za dostop do zakonsko predpisanih informacij, predloženih v elektronski obliki, s strani pristojnih organov, in njihovo obdelavo. S tem bi se moralo zagotoviti enotno izvajanje ukrepov s strani organov držav članic za uvedbo obveznosti sprejemanja zakonsko predpisanih informacij, danih na voljo v elektronski obliki.

Člen 8 določa funkcionalne zahteve za platforme eFTI, s pomočjo katerih lahko zadevni gospodarski subjekti dajo na voljo zakonsko predpisane informacije, in pooblašča Komisijo za sprejetje izvedbenih aktov, ki določajo podrobna pravila za njihovo izvajanje. Namen teh zahtev je zagotoviti, da se lahko podatki s pomočjo teh platform upravljajo na način, ki zagotavlja bistvene vidike, kot so razpoložljivost, verodostojnost, celovitost, zaupnost in varnost podatkov. Te zahteve so splošne in predvideno je tudi oblikovanje podrobnih pravil za njihovo izvajanje, da bi ostale odprte za katero koli sedanjo ali prihodnjo tehnologijo, ki bi lahko zagotavljala te funkcije.

V členu 9 so določene zahteve za ponudnike storitev eFTI, ki bi zadevnim gospodarskim subjektom ponujali zakonsko predpisane informacijske storitve na podlagi platform eFTI.

V členu 10, členu 11 in členu 12 so določena pravila za sistem certificiranja platform eFTI in ponudnikov storitev eFTI.

V členu 13 so določeni pogoji za prenos prenesenih pooblastil na Komisijo v skladu s to uredbo.

V členu 14 je določen postopek v odboru za izvajanje pooblastil Komisije za sprejetje izvedbenih aktov v skladu s to uredbo.

Člen 15 določa, da mora Komisija izvesti oceno izvajanja te uredbe, da oceni njeno učinkovitost glede na cilj, ki bi ga morala doseči. Določa tudi, da morajo države članice pomagati Komisiji pri zbiranju potrebnih informacij za pripravo poročila o ocenjevanju.

Člen 16 vzpostavlja obveznost držav članic, da vsaki dve leti, na letni osnovi, predložijo informacije, namenjene spremljanju učinkov izvajanja te uredbe.

Člen 17 vsebuje določbe, ki se nanašajo na datum začetka veljavnosti oziroma uporabe te uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o elektronskih informacijah o prevozu blaga

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 91, člena 100(2) in člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁵,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²⁶,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Učinkovitost prevoza blaga in logistike je ključnega pomena za konkurenčnost gospodarstva Unije, delovanje notranjega trga ter socialno in ekonomsko kohezijo vseh regij Unije.
- (2) Pretok blaga spremlja velika količina informacij, ki se še vedno izmenjujejo v papirni obliki, tako med podjetji kot med podjetji in javnimi organi. Uporaba papirnih dokumentov pomeni veliko upravno breme za izvajalce logističnih storitev.
- (3) Odsotnost enotnega pravnega okvira na ravni Unije, s katerim bi se od javnih organov zahtevalo, da sprejemajo ustrezne informacije o prevozu blaga, ki jih zahteva zakonodaja, v elektronski obliki, se šteje kot glavni razlog nezadostnega napredka pri poenostavljanju in povečevanju učinkovitosti, ki ju omogočajo razpoložljiva elektronska sredstva. Ker javni organi informacije v elektronski obliki slabo sprejemajo, to ne vpliva le na enostavnost komuniciranja med njimi in subjekti, ampak posredno tudi ovira razvoj poenostavljenega elektronskega komuniciranja med podjetji v Uniji.
- (4) Nekatera področja prometnega prava Unije od pristojnih organov zahtevajo, da sprejmejo digitalizirane informacije, vendar se to še zdaleč ne nanaša na vso ustrezno zakonodajo Unije. Omogočena bi morala biti uporaba elektronskih sredstev, da se zakonsko predpisane informacije o prevozu blaga dajejo na voljo organom na celotnem ozemlju Unije in da se upoštevajo vse ustrezne faze prevoza, ki se izvajajo v

²⁵ UL C , , str. .

²⁶ UL C , , str. .

Uniji. Poleg tega bi morala navedena možnost veljati za vse zakonsko predpisane informacije pri vseh načinih prevoza.

- (5) Od organov držav članic bi bilo zato treba zahtevati, da sprejmejo informacije, dane na voljo v elektronski obliki, kadar so gospodarski subjekti obvezani dati na voljo informacije kot dokaz izpolnjevanja zahtev, določenih v aktih Unije, sprejetih v skladu z naslovom VI tretjega dela Pogodbe ali, glede na podobnost primerov, z zakonodajo Unije o pošiljkah odpadkov. Enako bi moralo veljati, če nacionalna zakonodaja države članice, ki se nanaša na zadeve, ki jih ureja naslov VI tretjega dela Pogodbe, zahteva zagotavljanje zakonsko predpisanih informacij, ki so v celoti ali deloma enake informacijam, ki jih je treba zagotoviti v skladu s tako zakonodajo Unije.
- (6) Ker je Uredba namenjena le olajšanju zagotavljanja informacij, zlasti z elektronskimi sredstvi, ne bi smela vplivati na določbe zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje, ki določajo vsebino zakonsko predpisanih informacij, in zlasti ne nalagati dodatnih zahtev glede zakonsko predpisanih informacij. Ker je Uredba namenjena omogočanju skladnosti z zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij z elektronskimi sredstvi in ne s papirnimi dokumenti, ne bi smela kako drugače vplivati na ustrezne določbe Unije o zahtevah v zvezi z dokumenti, ki jih je treba uporabljati za strukturirano predložitev zadevnih informacij. Ta uredba prav tako ne bi smela vplivati na določbe zakonodaje Unije o pošiljkah odpadkov, ki vsebujejo postopkovne zahteve za pošiljke. Poleg tega ne bi smela posegati v določbe o obveznostih poročanja iz Uredbe (EU) št. 952/2013 oziroma iz izvedbenih ali delegiranih aktov, sprejetih v skladu z njenimi določbami.
- (7) Uporaba elektronskih sredstev za izmenjavo informacij v skladu s to uredbo bi morala biti organizirana tako, da bi se zagotavljala varnost in spoštovala zaupnost občutljivih poslovnih informacij.
- (8) Da bi lahko subjekti ustrezne informacije v elektronski obliki zagotavljali enako v vseh državah članicah, se je treba opreti na skupne specifikacije, ki bi jih morala sprejeti Komisija. Take specifikacije bi morale zagotavljati interoperabilnost različnih sklopov in podsklopov podatkov, ki se nanašajo na ustrezne zakonsko predpisane informacije, ter določati skupne postopke in podrobna pravila za dostop do takih informacij s strani pristojnih organov in njihovo obdelavo.
- (9) Pri določanju takih specifikacij bi bilo treba ustrezno upoštevati ustrezne specifikacije za izmenjavo podatkov, določene v ustrezni zakonodaji Unije ter v ustreznih evropskih in mednarodnih standardih za izmenjavo večmodalnih podatkov, pa tudi načela in priporočila iz evropskega okvira interoperabilnosti²⁷, ki določa pristop k izvajanju evropskih digitalnih javnih storitev, o katerem so se države članice skupno dogovorile. Ustrezno bi bilo treba poskrbeti, da te specifikacije ostanejo tehnološke nevtralne in odprte za inovativne tehnologije.
- (10) S to uredbo bi bilo treba določiti funkcionalne zahteve, ki bi veljale za platforme, temelječe na informacijski in komunikacijski tehnologiji, ki bi jih lahko gospodarski subjekti uporabljali za dajanje zakonsko predpisanih informacij o prevozu blaga v elektronski obliki (eFTI) na voljo pristojnim organom (platforme eFTI). Določiti bi bilo treba tudi pogoje za tretje ponudnike storitev platforme eFTI (ponudniki storitev eFTI).

²⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski okvir interoperabilnosti – strategija za izvajanje (COM(2017) 134).

- (11) Za vzpostavitev zaupanja organov držav članic in gospodarskih subjektov, kar zadeva izpolnjevanje navedenih zahtev s strani platform eFTI in ponudnikov storitev eFTI, bi morali pristojni organi držav članic vzpostaviti sistem certificiranja, ki bi temeljil na akreditaciji v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸.
- (12) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje obveznosti sprejemanja zakonsko predpisanih informacij, danih na voljo v elektronski obliki v skladu s to uredbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹.
- (13) Zlasti bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev skupnega sklopa in podsklopov podatkov v zvezi z ustreznimi zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij, zajetih v tej uredbi, pa tudi skupne postopke in podrobna pravila za pristojne organe pri dostopanju do takih informacij in njihovi obdelavi, kadar dajo zadevni gospodarski subjekti te informacije na voljo v elektronski obliki, vključno s podrobnimi pravili in tehničnimi specifikacijami.
- (14) Izvedbena pooblastila bi bilo treba na Komisijo prenesti tudi za določitev podrobnih pravil za izvajanje zahtev za platforme eFTI in ponudnike storitev eFTI.
- (15) Za zagotovitev ustrezne uporabe te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije:
- za spremembo dela B Priloge I, da bi se vključili sezname zahtev glede zakonsko predpisanih informacij v zakonodaji držav članic, ki jih države članice priglasijo Komisiji v skladu s to uredbo;
 - za spremembo dela A Priloge I, da bi se upoštevali morebitni delegirani ali izvedbeni akti, ki jih je sprejela Komisija in v katerih so določene nove zahteve glede zakonsko predpisanih informacij Unije v zvezi s prevozom blaga;
 - za spremembo dela B Priloge I, da bi se vključile morebitne nove določbe ustrezne nacionalne zakonodaje, s katerimi se uvajajo spremembe nacionalnih zahtev glede zakonsko predpisanih informacij ali določajo ustrezne nove zahteve glede zakonsko predpisanih informacij, ki spadajo na področje uporabe te uredbe in jih države članice priglasijo Komisiji v skladu s to uredbo;
 - za dopolnitev nekaterih tehničnih vidikov te uredbe, in sicer, kar zadeva pravila za certificiranje platform eFTI in ponudnikov storitev eFTI.
- (16) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³⁰. Da bi se zagotovilo enakopravno sodelovanje pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se ukvarjajo s pripravo delegiranih aktov.

²⁸ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

²⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

³⁰ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (17) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotovitve enotnega pristopa k sprejemanju informacij o prevozu blaga, ki jih dajo organi držav članic na voljo v elektronski obliki, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po določitvi skupnih zahtev lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (18) Obdelava osebnih podatkov, ki se zahtevajo v okviru zakonsko predpisanih informacij o prevozu blaga, z elektronskimi sredstvi bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta³¹.
- (19) Komisija bi morala opraviti vrednotenje te uredbe. Zbrati bi bilo treba informacije, ki bi se uporabile kot podlaga za to vrednotenje in za oceno učinkovitosti zakonodaje glede na njene cilje.
- (20) Te uredbe ni mogoče učinkovito uporabljati pred začetkom veljavnosti delegiranih in izvedbenih aktov iz te uredbe. Ta uredba bi se zato morala začeti uporabljati [vstavite datum], da bi imela Komisija dovolj časa za sprejetje navedenih aktov.
- (21) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta³² je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal dne xx. XXX 20xx³³ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja pravni okvir za elektronsko sporočanje zakonsko predpisanih informacij, ki se nanašajo na prevoz blaga na ozemlju Unije. V ta namen ta uredba:
 - (a) določa pogoje, v skladu s katerimi morajo pristojni organi držav članic sprejeti zakonsko predpisane informacije, kadar jih dajo zadevni gospodarski subjekti na voljo v elektronski obliki;
 - (b) določa pravila za opravljanje storitev, povezanih z dajanjem zakonsko predpisanih informacij na voljo v elektronski obliki s strani zadevnih gospodarskih subjektov
2. Ta uredba se uporablja za zahteve glede zakonsko predpisanih informacij iz aktov Unije, ki določajo pogoje za prevoz blaga na ozemlju Unije v skladu z naslovom VI tretjega dela Pogodbe ali pogoje za pošiljke odpadkov. Kar zadeva pošiljke

³¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

³² Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

³³ UL C ...

odpadkov, se ta uredba ne uporablja za nadzor, ki ga izvajajo carinski uradi, kot je določen v veljavnih določbah Unije. Akti Unije, za katere se ta uredba uporablja, in ustrezne zahteve glede zakonsko predpisanih informacij so navedeni v delu A Priloge I.

Ta uredba se uporablja tudi za zahteve glede zakonsko predpisanih informacij iz zakonodaje držav članic, ki se nanaša na zadeve, urejene z naslovom VI tretjega dela Pogodbe, in s katerimi se zahteva zagotavljanje zakonsko predpisanih informacij, v celoti ali deloma enakih informacijam, ki jih je treba zagotoviti v skladu z zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij iz prvega pododstavka.

Nacionalna zakonodaja in ustrezne zahteve glede zakonsko predpisanih informacij iz drugega pododstavka se navedejo v delu B Priloge I v skladu s postopkom iz člena 2(b).

3. Države članice najpozneje do [Urad za publikacije – vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] prigrasijo Komisiji določbe nacionalne zakonodaje in ustrezne zahteve glede zakonsko predpisanih informacij iz drugega pododstavka odstavka 2, ki jih je treba vključiti v del B Priloge I. Države članice Komisiji prigrasijo tudi morebitne nove določbe nacionalne zakonodaje, ki so bile sprejete pozneje in so zajete v drugem pododstavku odstavka 2 ter s katerimi se uvajajo spremembe navedenih zahtev glede zakonsko predpisanih informacij ali določajo ustrezne nove zahteve glede zakonsko predpisanih informacij, in sicer v enem mesecu od sprejetja takih določb.

Člen 2

Prilagoditev Priloge I

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 v zvezi s spremembami Priloge I za:

- (a) vključitev sklicevanja na morebitne delegirane ali izvedbene akte, ki jih je sprejela Komisija in v katerih so določene zahteve glede zakonsko predpisanih informacij Unije v zvezi s pravnimi akti Unije, ki urejajo prevoz blaga v skladu z naslovom VI tretjega dela Pogodbe;
- (b) vključitev sklicevanj na nacionalno zakonodajo in zahteve glede zakonsko predpisanih informacij, ki jih prigrasijo države članice v skladu s členom 1(3).

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zakonsko predpisane informacije“ pomenijo informacije, ki so ali niso predložene kot dokument in se nanašajo na prevoz tovora na ozemlju Unije, vključno s tranzitom, in jih mora zadevni gospodarski subjekt dati na voljo v skladu z določbami iz člena 1(2), da dokaže upoštevanje ustreznih zahtev iz zadevnih aktov;
- (2) „zahteva glede zakonsko predpisanih informacij“ pomeni zahtevo po predložitvi zakonsko predpisanih informacij;
- (3) „elektronske informacije o prevozu blaga“ (eFTI) pomenijo vsak sklop podatkovnih elementov, obdelanih v elektronski obliki za namene izmenjave zakonsko predpisanih informacij med gospodarskimi subjekti in s pristojnimi javnimi organi;

- (4) „obdelava“ pomeni vsak postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z eFTI s samodejnimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, širjenje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje;
- (5) „platforma eFTI“ pomeni vsako informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (IKT), ki temelji na rešitvi, kot je operacijski sistem, operacijsko okolje ali zbirka podatkov, in se uporablja za obdelavo eFTI;
- (6) „razvijalec platforme eFTI“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je razvila ali pridobila platformo eFTI za namene obdelave zakonsko predpisanih informacij, povezanih z njeno lastno gospodarsko dejavnostjo, ali za dajanje navedene platforme na trg;
- (7) „storitev eFTI“ pomeni storitev, ki vključuje obdelavo eFTI s platformo eFTI, samostojno ali skupaj z drugimi rešitvami IKT, vključno z drugimi platformami eFTI;
- (8) „ponudnik storitev eFTI“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki zadevnemu gospodarskemu subjektu zagotavlja storitev eFTI na podlagi pogodbe;
- (9) „zadevni gospodarski subjekt“ pomeni vsakega prevoznika ali izvajalca logističnih storitev ali vsako fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna, da pristojnim organom daje na voljo zakonsko predpisane informacije v skladu z ustrezno zahtevo glede zakonsko predpisanih informacij;
- (10) „človeku berljiva oblika“ pomeni način prikaza podatkov v elektronski obliki, ki se lahko uporablja kot informacija fizične osebe, ne da bi bila potrebna kakršna koli nadaljnja obdelava;
- (11) „strojno berljiva oblika“ pomeni način prikaza podatkov v elektronski obliki, ki se lahko uporablja za samodejno strojno obdelavo;
- (12) „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti v smislu točke 13 člena 2 Uredbe (ES) št. 765/2008, ki je v skladu z navedeno uredbo akreditiran za ugotavljanje skladnosti platforme eFTI ali ponudnika storitev eFTI.

POGLAVJE II

ZAKONSKO PREDPISANE INFORMACIJE, DANE NA VOLJO V ELEKTRONSKI OBLIKI

Člen 4

Zahteve za zadevne gospodarske subjekte

1. Če zadevni gospodarski subjekti dajo zakonsko predpisane informacije na voljo v elektronski obliki, to storijo na podlagi podatkov, obdelanih na certificirani platformi eFTI, in, če je primerno, s strani ponudnika storitev eFTI. Zakonsko predpisane informacije se dajo na voljo v strojno berljivi obliki, na zahtevo pristojnega organa pa v človeku berljivi obliki.

Informacije v strojno berljivi obliki se dajo na voljo prek overjene in varne povezave do vira podatkov platforme eFTI. Zadevni gospodarski subjekt sporoči internetni naslov, prek katerega je mogoče dostopati do informacij, skupaj s katerimi koli

drugimi elementi, ki so potrebni, da se pristojnemu organu omogoči, da enoznačno opredeli zakonsko predpisane informacije.

Informacije v človeku berljivi obliki se dajo na voljo na kraju samem, na zaslonu elektronskih naprav, ki so v lasti zadevnega gospodarskega subjekta ali pristojnih organov.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi svojim pristojnim organom omogočijo, da obdelujejo zakonsko predpisane informacije, ki jih dajo na voljo zadevni gospodarski subjekti v strojno berljivi obliki na podlagi drugega pododstavka odstavka 1, v skladu z določbami, ki jih Komisija določi v skladu s členom 7.

Člen 5

Sprejemanje s strani pristojnih organov

Pristojni organi držav članic sprejmejo zakonsko predpisane informacije, ki jih dajo zadevni gospodarski subjekti na voljo v elektronski obliki v skladu s členom 4.

Člen 6

Zaupne poslovne informacije

Pristojni organi, ponudniki storitev eFTI in zadevni gospodarski subjekti sprejmejo ukrepe za zagotovitev zaupnosti poslovnih informacij, ki se obdelujejo in izmenjujejo v skladu s to uredbo.

Člen 7

Skupni sklop podatkov eFTI, postopki in pravila za dostop

Komisija z izvedbenimi akti določi naslednje:

- (a) skupni sklop in podsklope podatkov eFTI v zvezi z ustreznimi zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij, vključno z ustreznimi opredelitvami za vsak podatkovni element, vključen v skupni sklop in podsklope podatkov;
- (b) skupne postopke in podrobna pravila, vključno s skupnimi tehničnimi specifikacijami, za dostop pristojnih organov do platform eFTI, vključno s postopki za obdelavo zakonsko predpisanih informacij, ki jih dajo zadevni gospodarski subjekti na voljo v elektronski obliki.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

POGLAVJE III

PLATFORME IN STORITVE eFTI

ODDELEK 1

ZAHTEVE ZA PLATFORME IN STORITVE eFTI

Člen 8

Funkcionalne zahteve za platforme eFTI

1. Platforme eFTI, ki se uporabljajo za obdelavo zakonsko predpisanih informacij, zagotavljajo funkcije, s katerimi zagotavljajo, da:
 - (a) se lahko osebni podatki obdelujejo v skladu z Uredbo (EU) 2016/679;
 - (b) se lahko poslovni podatki obdelujejo v skladu s členom 6;
 - (c) je mogoče vzpostaviti enoznačno elektronsko identifikacijsko povezavo med obdelanimi podatki in fizično pošiljko določenega nabora blaga, na katerega se nanašajo ti podatki, od izvirnega do namembnega kraja, v skladu s pogoji enotne prevozne pogodbe, ne glede na količino ali število kontejnerjev, paketov ali kosov;
 - (d) se lahko podatki obdelujejo zgolj na podlagi pooblaščenega in preverjenega dostopa;
 - (e) se vsi postopki obdelave ustrezno beležijo, da se omogoči vsaj identifikacija posameznih postopkov, fizične ali pravne osebe, ki je izvedla postopek, in zaporedja postopkov za vsak posamezen podatkovni element; če postopek vključuje spremembo ali izbris obstoječega podatkovnega elementa, se ohrani prvotni podatkovni element;
 - (f) se podatki lahko arhivirajo in ostanejo dostopni v ustreznem obdobju v skladu z ustreznimi zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij;
 - (g) so podatki zaščiteni pred izkrivljanjem in krajo;
 - (h) obdelani podatkovni elementi ustrezajo skupnemu sklopu in podsklopom podatkov eFTI ter se lahko obdelajo v katerem koli uradnem jeziku Unije.
2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila v zvezi z zahtevami iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Člen 9

Zahteve za ponudnike storitev eFTI

1. Ponudnik storitev eFTI zagotavlja, da:
 - (a) podatke obdelujejo le pooblašчени uporabniki in da se podatki obdelujejo glede na jasno določeno vlogo uporabnika in pravice obdelave v okviru platforme eFTI v skladu z ustreznimi zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij;

- (b) se podatki hranijo in so dostopni v ustreznem obdobju v skladu z ustreznimi zahtevami glede zakonsko predpisanih informacij;
 - (c) imajo organi prek svojih platform eFTI neposreden dostop do zakonsko predpisanih informacij v zvezi s prevozom blaga, če ta dostop organom zagotavlja zadevni gospodarski subjekt;
 - (d) so podatki ustrezno zaščiteni, tudi pred nepooblaščen ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodovanjem.
2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila v zvezi z zahtevami iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

ODDELEK 3

CERTIFICIRANJE

Člen 10

Organi za ugotavljanje skladnosti

1. Organi za ugotavljanje skladnosti so akreditirani v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 za namene izvajanja certificiranja platform in ponudnikov storitev eFTI iz členov 11 in 12 te uredbe.
2. Za namene akreditacije organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz Priloge II.
3. Države članice vodijo in posodablajo seznam akreditiranih organov za ugotavljanje skladnosti ter platform eFTI in ponudnikov storitev eFTI, ki jih navedeni organi certificirajo v skladu s členoma 11 in 12. Ta seznam objavijo na uradnem internetnem spletnem mestu vlade. Seznam se redno posodablja, in sicer najpozneje do 31. marca vsako leto.
4. Države članice Komisiji vsako leto do 31. marca pošljejo sezname iz odstavka 3, skupaj z naslovom spletnega mesta, na katerem so taki sezname objavljeni. Komisija objavi povezavo do navedenih naslovov spletnih mest na svoji uradni spletni strani.

Člen 11

Certificiranje platform eFTI

1. Organi za ugotavljanje skladnosti na zahtevo razvijalca platforme eFTI ocenijo skladnost platforme eFTI z zahtevami iz člena 8(1). Če je ocena pozitivna, se izda certifikat o skladnosti. Če je ocena negativna, organ za ugotavljanje skladnosti vložnika obvesti, zakaj platforma ne izpolnjuje navedenih zahtev.
2. Organi za ugotavljanje skladnosti vodijo in posodablajo seznam certificiranih platform eFTI in platform, ki so bile negativno ocenjene. Posodobljeni seznam se ob vsaki izdaji certifikata ali negativni oceni posreduje zadevnim pristojnim organom.
3. Informacije, ki jih dajo pristojni organi na voljo prek certificirane platforme eFTI, spremlja certifikacijska oznaka.
4. Razvijalec platforme eFTI vloži vlogo za ponovno presojo svojega certifikata, če se revidirajo tehnične specifikacije, sprejete v izvedbenih aktih iz člena 7(2).

5. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 za dopolnitev te uredbe s pravili o certificiranju, uporabi certifikacijske oznake in obnovitvi certifikata za platforme eFTI.

Člen 12

Certificiranje ponudnikov storitev eFTI

1. Organ za ugotavljanje skladnosti na zahtevo ponudnika storitev eFTI oceni skladnost ponudnika storitev eFTI z zahtevami iz člena 9(1). Če je ocena pozitivna, se izda certifikat o skladnosti. Če je ocena negativna, organ za ugotavljanje skladnosti vložnika obvesti, zakaj ponudnik ne izpolnjuje navedenih zahtev.
2. Organi za ugotavljanje skladnosti vodijo in posodablajo seznam certificiranih ponudnikov storitev eFTI in ponudnikov storitev eFTI, ki so bili negativno ocenjeni. Posodobljeni seznam se ob vsaki izdaji certifikata ali negativni oceni da na voljo zadevnim pristojnim organom.
3. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 13 za dopolnitev te uredbe s pravili o certificiranju ponudnikov storitev eFTI.

POGLAVJE IV

PRENOS POOBLASTIL IN IZVEDBENA POOBLASTILA

Člen 13

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2, člena 11(5) in člena 12(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datuma začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastila iz člena 2, člena 11(5) in člena 12(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2, člena 10(5) in člena 11(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 14
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE V
KONČNE DOLOČBE

Člen 15
Pregled

1. Komisija najpozneje do [pet let po začetku uporabe te uredbe] izvede oceno te uredbe ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah.
2. Države članice zagotovijo Komisiji vse potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.

Člen 16
Spremljanje

Države članice Komisiji vsaki dve leti in prvič najpozneje do [dve leti po začetku uporabe te uredbe] predložijo naslednje informacije:

1. število pristojnih organov, ki izvajajo ukrepe za dostop do informacij, ki so jih dali na voljo zadevni gospodarski subjekti v skladu s členom 4(2), in njihovo obdelavo;
2. število zadevnih gospodarskih subjektov, ki so dali zakonsko predpisane informacije na voljo pristojnim organom držav članic v skladu s členom 4(1), razčlenjeno po načinu prevoza.

Informacije se predložijo za vsako leto, zajeto v obdobju poročanja.

Člen 17
Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [Urad za publikacije – vstaviti datum štiri leta po začetku veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Za Svet

Predsednik

Predsednik